

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 17XCdo/13/2016
Identifikačné číslo spisu: 3513203103
Dátum vydania rozhodnutia: 29.12.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Pepelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:3513203103.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: CD Consulting, s.r.o., so sídlom Politických vězňů 1272/21, Praha, Česká republika, IČO: 264 29 705, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova č. 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: E. H., nar. XX. B. XXXX, bytom N. XXX, o zaplatenie 224,- Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 7C/268/2013, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/456/2015-91 z 30. septembra 2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Odôvodnenie

1. Žalobkyňa podala 28. marca 2013 na okresnom súde žalobu, ktorou sa voči žalovanej domáha zaplatenia 224,- Eur s príslušenstvom zo zmenky zabezpečujúcej nárok z úverovej zmluvy.
2. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 7C/268/2013-69 zo 16. decembra 2014 prerušil konanie do skončenia konania na Súdnom dvore Európskej únie o prejudiciálnej otázke predloženej Krajský súd v Prešove vo veci vedenej pod sp. zn. 6Co/132/2013. Rozhodol tak v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) z dôvodu, že v konaní pred Krajským súdom v Prešove pod sp. zn. 6Co/132/2013 sa rieši otázka výkladu komunitárneho práva majúca podstatný vplyv na konanie a rozhodnutie súdu aj v prejednávanej veci.
3. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) uznesením č. k. 5Co/456/2015-91 z 30. septembra 2015 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1, ods. 2 O. s. p.). Zhodne so súdom prvého stupňa bol toho názoru, že sú dané dôvody na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., pretože pokiaľ na Súdnom dvore Európskej únie prebieha konanie o prejudiciálnej otázke, ktorú predložil Krajský súd v Prešove vo veci vedenej pod sp. zn. 6Co/132/2013, ktorej zodpovedanie je nevyhnutné pre vydanie rozhodnutia vo veci samej.
4. Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 23. októbra 2015.

5. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.). Namietala, že prejudiciálna otázka predložená Súdnemu dvoru je vykonštruovaná, ide o hypotetickú otázku, ktorá smeruje na rozpor vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá nie je primárne použiteľná vo veci samej so sekundárnym právom EÚ. Navyiac, konanie vedené na Krajskom súde v Prešove vedené pod sp. zn. 6Co/132/2013, v ktorom bola položená prejudiciálna otázka vedená Súdnym dvorom EÚ pod č. C-328/14, bolo v dôsledku späťvzatia žaloby žalobkyňou zastavené a následne bol aj uznesením predsedu Tretej komory Súdneho dvora EÚ zo 17. júna 2015 nariadený výmaz prejednávanej veci č. C-328/14 z registra Súdneho dvora EÚ.

6. Žalovaná sa k dovolaniu nevyjadrila.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)] po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

8. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd postupoval v zmysle § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá C. s. p. (podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p.

9. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

10. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.) alebo ak dovolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c / (§ 239 ods. 1 písm. b/ O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ dovolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky. Podľa § 239 ods. 3 O. s. p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, súdnych poplatkoch, oslobodení od súdnych poplatkov, prerušení alebo neprerušení konania, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

11. Dovolanie žalobkyne smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o prerušení konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p.; nakoľko je v prejednávanej veci dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o prerušení konania, ktoré vykazuje znaky jedného z tých rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O. s. p. ako rozhodnutia, kde dovolanie nie je prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania z ustanovenia § 239 O. s. p. vyvodit' nemožno.

12. Vzhľadom na obsah dovolania a so zreteľom na povinnosť dovolacieho súdu vyplývajúcu z § 242

ods. 1 O. s. p. dovolací súd skúmal, či v konaní na súdoch nižších stupňov nedošlo k procesnej vade vymenovanej v § 237 ods. 1 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

13. Dovolateľka netvrdila existenciu procesnej vady v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. a v dovolacom konaní ich existencia nevyšla najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

14. S prihliadnutím na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zameril na posúdenie, či konanie nie je zaťažené vadou v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu jeho procesných práv a právom chránených záujmov priznaných mu ako účastníkovi občianskeho súdneho konania.

15. Žalobkyňa v podanom dovolaní v podstate namietala skutočnosť, že v prejednávanej veci súd prvej inštancie mal o podanom návrhu rozhodnúť a nie konanie prerušiť, pretože prerušením konania sa jej odňala možnosť konať pred súdom, ktorý dôvod obsahovo zodpovedá dovolaciemu dôvodu podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 ods. 1 O. s. p. nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 ods. 1 O. s. p., ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí.

16. Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. treba rozumieť znemožnenie realizácie tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania priznáva zákon za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a oprávnených záujmov, a to postupom súdu.

17. Pokiaľ dovolateľka odôvodňovala odňatie možnosti konať pred súdom v podstate tým, že súd konanie nemal prerušiť, ale vo veci konať, treba uviesť, že v takomto prípade nejde o naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. Súd prvej inštancie prerušil konanie (a odvolací súd toto rozhodnutie potvrdil) podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., v zmysle ktorého pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet. Ak nižšie súdy na základe vykonaného dokazovania ustálili, že bol dôvod na prerušenie konania za podmienok uvedených v zákone (§ 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) nemožno ich postupu vytýkať, že uvedeným spôsobom odňali dovolateľke možnosť konať pred súdom.

18. Podľa názoru odvolacieho súdu nemožno v prejednávanej veci o takomto porušení hovoriť. Žalobkyňa v dovolaní totiž predovšetkým uvádza, že vôbec neboli splnené dôvody na prerušenie konania a tiež, že došlo k výmazu veci vedenej na Súdnom dvore Európskej únie pod sp. zn. C-328/14 o prejudiciálnej otázke predloženej Krajským súdom v Prešove vo veci vedenej pod sp. zn. 6Co/132/2013. Z určujúceho - obsahového - hľadiska (por. § 41 ods. 2 O. s. p.) zo strany dovolateľky ide o námietky voči správnosti právneho záveru odvolacieho súdu v otázke, či sú dané dôvody na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. Nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) je síce relevantným dovolacím dôvodom, avšak samo o sebe prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 ods. 1 O. s. p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Ustanovenie § 237 písm. f/ O. s. p. dáva odňatie možnosti konať pred súdom do súvislosti výlučne s

faktickou procesnou činnosťou súdu, a nie s jeho skutkovým či právnym hodnotením veci zaujatým v napadnutom rozhodnutí.

19. Keďže v danom prípade nie je dovolanie podľa § 239 O. s. p. prípustné a vada konania v zmysle § 237 ods. 1 O. s. p. zistená nebola, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ O. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný, odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou dovolania.

20. Dovolací súd však považuje za potrebné uviesť, že vzhľadom k tomu, že konanie vo veci vedenej na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 6Co/132/2013 bolo zastavené a uznesením predsedu Tretej komory Súdneho dvora EÚ zo 17. júna 2015 bol nariadený výmaz prejednávanej veci č. C-328/14 z registra Súdneho dvora EÚ o prejudiciálnej otázke, v dôsledku čoho pominuli dôvody, pre ktoré bolo konanie v prejednávanej veci prerušené, súd prvej inštancie bude povinný v ňom pokračovať.

21. Najvyšší súd o trovách dovolacieho konania nerozhodoval z dôvodu, že dovolaním napadnuté uznesenie nie je rozhodnutím, ktorým by sa konanie medzi stranami končilo. Vo veci bude ďalej konať súd prvej inštancie, ktorý rozhodne aj o trovách doterajšieho konania, t. j. vrátenie trov dovolacieho konania (§ 262 ods. 1 C. s. p.).

22. Rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.